

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 6713213166
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6713213166.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v spore žalobcu INFORAMA a.s., so sídlom Mlynské Nivy 54, 821 05 Bratislava, IČO: 35 729 864, zastúpeného JUDr. Zuzanou Majcherovou, advokátkou, so sídlom Mlynské Nivy 45, 821 05 Bratislava, proti žalovanému LEKÁREŇ ENERGIA, s. r. o., so sídlom Mládežnícka 12, 962 31 Sliač, IČO: 16 627 062, zastúpenému Advokátska kancelária UHAĽ s. r. o., so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen IČO: 47 236 655, o zaplatenie 6.286,45 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/459/2014-117 z 28. apríla 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 8Cb/33/2013-93 z 28. mája 2014 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.286,45 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.983,84 eur od 15.09.2009 do zaplatenia a 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.302,61 eur od 22.09.2009 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania nerozhodol z dôvodu, že o nich bude rozhodnuté osobitným uznesením až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

1.2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi sporovými stranami vznikol obchodno-záväzkový vzťah na základe kúpnej zmluvy, uzavretej v zmysle ust. § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. zák.“). Na základe kúpnej zmluvy žalobca ako predávajúci dodal žalovanému ako kupujúcemu zdravotnícky materiál, čo medzi stranami sporu ani nebolo sporné. Žalovaný však namietal, že medzi žalobcom a žalovaným nebola dohodnutá splatnosť záväzku, týkajúca sa zaplatenia kúpnej ceny a táto je preto určená v zmysle ust. § 450 ods. 1 Obch. zák. tak, že splatnosť mala nastať dňom, keď žalobca umožnil žalovanému nakladať s tovarom. V tomto prípade sa však uplatnené právo na zaplatenie kúpnej ceny premlčalo, pretože pri každom dodaní tovaru uplynula 4- ročná premlčacia doba v zmysle ust. § 397 Obch. zák.

1.3. Podľa názoru súdu prvej inštancie neobstojí námietka žalovaného, že splatnosť kúpnej ceny sa mala určiť na deň, kedy bol žalobcom ako predávajúcim dodaný tovar žalovanému ako kupujúcemu, pretože žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, že k takejto dohode došlo, t. j. že by zmluvné strany splatnosť kúpnej ceny za dodanie tovaru dohodli v deň jeho dodania. Tomuto tvrdeniu žalovaného odporuje aj samotné správanie žalovaného, pretože tento žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bol namietal splatnosť, určenú približne štyri mesiace od dodania tovaru na faktúre, ako aj na jednotlivých dodacích listoch. Splatenosť záväzku na zaplatenie kúpnej ceny v deň dodania tovaru, kedy bolo žalovanému umožnené nakladať s tovarom by žalovaný ani nemohol dodržať z toho dôvodu, že žalobca ako predávajúci vo svojich dodacích listoch, ako aj vo faktúre žiadal, aby za dodaný tovar bolo zaplatené prevodným príkazom. Uvedené tak neumožňovalo použitie zákonného ustanovenia § 450 ods. 1 Obch. zák. Ak by totiž žalovaný chcel splniť podmienku, aby v deň dodania tovaru (kedy mu bolo umožnené s tovarom nakladať) za tovar zaplatil, musel by minimálne jeden deň pred dodaním tovaru (a to bez toho, aby vedel, v akej hodnote a kvalite mu bude tovar dodaný) zadať banke príkaz na úhradu tohto tovaru. V zmysle ust. § 339 ods. 2 Obch. zák. platí, že peňažný záväzok - kúpna cena - pri platbe prostredníctvom banky, je splnený až pripísaním sumy na účet v banke veriteľa. Námietku žalovaného o premlčaní uplatneného práva súd prvej inštancie nepovažoval za právne relevantnú, pretože splatenosť záväzku - kúpnej ceny dodaného tovaru - podľa jednotlivých dodacích listov, ktoré boli uvedené vo faktúre č. 4894/9/0290, nastala dňa 14.09.2009 a splatnosť kúpnej ceny za dodaný tovar podľa dodacích listov, uvedených vo faktúre č. 5043/9/0290, nastala dňa 21.09.2009, pričom žaloba na zaplatenie kúpnej ceny bola doručená súdu dňa 8.08.2013, t. j. v rámci 4-ročnej premlčacej doby. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že lehota na zaplatenie kúpnej ceny, určená vo faktúrach, vystavených žalobcom, je lehotou, dokedy mal žalovaný zaplatiť za dodaný tovar a preto na námietku premlčania, uplatnenú žalovaným, nemohol prihliadnuť. Pozornosť upriamil na to, že žalovaný dobre vedel, kedy je splatná kúpna cena dodaného tovaru, splatnosť ktorú vôbec nenamietal. Následné správanie žalovaného, ktorý v spore uplatnil námietku premlčania, súd prvej inštancie vyhodnotil ako správanie, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným stykom, ako aj dobrými mravmi. Okrem zaplatenia kúpnej ceny súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úrokov z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z. z.

2. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“), ktorý rozsudkom č. k. 41Cob/459/2014-117 z 28. apríla 2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 262,62 eur.

2.1. Odvolací súd uviedol, že vec prejednal podľa ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

2.2. V odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy v zmysle ust. § 409 ods. 1 a nasl. Obch. zák., na základe ktorej žalobca ako dodávateľ dodal žalovanému zdravotnícky materiál, ktorý vyfaktúroval faktúrou č. 4894/9/290, splatnou dňa 14.09.2009 a faktúrou č. 5043/9/0290, splatnou dňa 21.09.2009. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfaktúrovanú cenu dodaného tovaru, žalobca si uplatnil svoj nárok na jej zaplatenie žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 08.08.2013. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v celom rozsahu a okrem istiny priznal žalobcovi aj ním uplatnené príslušenstvo, pretože neuznal námietku žalovaného o premlčaní nároku v 4-ročnej premlčacej dobe.

2.3. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Stotožnil sa v celom rozsahu so skutkovým a právnym stavom, zisteným súdom prvej inštancie, vrátane právneho záveru súdu prvej inštancie, že žalovaný v prvostupňovom a ani odvolacom konaní nepreukázal existenciu doložky o splatnosti faktúry v deň dodania tovaru. Žiadnym relevantným dôkazom žalovaný nepreukázal uzavretie takejto dohody a nepreukázal ani to, že by namietal splatnosť žalobcom vystavených faktúr. Rovnako ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd neakceptoval námietku premlčania, vznesenú v konaní žalovaným, pretože splatnosť faktúry č. 4894/9/0290 nastala dňa

14.09.2009 a splatnosť faktúry č. 5043/9/0290 nastala dňa 21.09.2009 a keďže žaloba bola doručená súdu dňa 08.08.2013, tak nárok žalobcu bol uplatnený v 4-ročnej premlčacej dobe. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 OSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ako úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 262,62 eur titulom trov právneho zastúpenia.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Jeho prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ OSP a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/ OSP (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1), z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ OSP (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ OSP (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci).

3.1. Žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) uviedol, že odvolací súd napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré mu predchádzalo, odňal žalovanému možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Podľa jeho názoru, odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie vydali rozhodnutia bez náležitého odôvodnenia a v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“), preto ich považuje za prekvapivé a v rozpore s princípom právnej istoty. Dôvody, na ktorých sú založené výroky súdov, považuje za svojvoľné a arbitrárne, pretože z nich nie je dostatočne jasné, prečo súdy rozhodli o priznaní nároku žalobcovi a z akého dôvodu súdy nevyhoveli námietkam žalovaného, uplatneným v konaní. Súd prvej inštancie porušil princíp rovnosti zbraní a potlačil princíp kontradiktórnosti súdneho konania, keď tento nad rámec žaloby dopĺňal argumentáciu žalobcu a zaoberal sa tým, čím žalobca v konaní ani neargumentoval. Jedná sa o konštatáciu súdu prvej inštancie, že námietka premlčania, vznesená v konaní žalovaným, je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku podľa ust. § 265 Obch. zák. a konštatáciu, že medzi stranami sporu došlo ohľadne dohody o splatnosti kúpnej ceny k obchodnej zvyklosti, ktorá bola vytvorená v rámci zaužívanej obchodnej praxe medzi žalobcom a žalovaným. Má za to, že rozhodnutiami súdov došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“). Rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania je v rozpore s ust. § 224 ods. 4 OSP, pretože odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania, hoci súd prvej inštancie o trovách konania nerozhodol, nakoľko rozhodnutie o nich vyhradil osobitnému rozhodnutiu až po právoplatnosti rozsudku vo veci samej v zmysle ust. § 151 ods. 3 OSP.

3.2. Dovolateľ poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie považuje za prekvapivé, pretože súdy rozhodli v rozpore s rozhodnutím NS SR sp. zn. I MOBdo V 3/2011 (Otázku premlčania práva žalobcu na úhradu kúpnej ceny tovaru treba odvodiť od momentu jej splatnosti, za ktorý treba považovať podľa čl. 58 ods. 1 Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru deň, kedy žalovaný mohol s tovarom nakladať) a judikatúrou NS SR uverejnenou v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR pod R 124/1999 (Ak v kúpnej zmluve nebolo dohodnuté, že kupujúci zaplatí kúpnu cenu na základe osobitnej výzvy predávajúceho s dohodnutou lehotou splatnosti, právo na zaplatenie kúpnej ceny môže byť vykonané prvý raz, keď predávajúci v súlade so zmluvou a Obchodným zákonníkom umožní kupujúcemu nakladať s tovarom alebo dokladmi umožňujúcimi kupujúcemu nakladať s tovarom.) a R 7/2014 (Dôkazné bremeno, že určitá obchodná zvyklosť existuje, aký je jej obsah a že sa zachováva, postihuje stranu, ktorá sa tejto zvyklosti dovoľáva). Faktúra je platobný účtovný doklad, ktorému nemožno pripisovať účinky dvojstranného právneho úkonu. Jej záväznosť je daná obsahom dohody strán. Od samotnej skutočnosti, že predávajúci cenu tovaru fakturoval a na faktúre uvádza jednostranne lehoty splatnosti kúpnej ceny, nemožno odvodzovať zvyklosť alebo prax, ktorú strany medzi sebou zaviedli a teda ani úmysel strán.). Svojvoľný odklon odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie od ustálenej judikatúry NS SR, ktorou žalovaný argumentoval v konaní, spôsobuje nielen porušenie práva na spravodlivý proces, ale aj odňatie možnosti konať pred súdom. Uvedené súdy sa s predloženou judikatúrou nijako nevysporiadali, neaplikovali závery z nej vyplývajúce na daný prípad a preto ani nemohli zaujať záver, prečo ju nie je možné v danej veci použiť. Vzhľadom na charakter prekvapivého rozhodnutia má za to, že v danej veci otázka nedostatku

odôvodnenia rozhodnutia je bezprostredne spojená s odňatím možnosti konať pred súdom, pretože absencia odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu - v otázke odklonu od ustálenej judikatúry NS SR - je podmienkou prekvapivého rozhodnutia a je tak spojená s vadou konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP.

3.3. Iná vada konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočíva podľa názoru dovolateľa v tom, že rozhodnutia oboch súdov sú vnútorne nekoherentné a nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie. Pokiaľ mal súd v konaní preukázané, že námietka premlčania nie je dôvodná, nemohol sa ďalej zaoberať tým, či vznesená námietka premlčania je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Posudzovanie námietky premlčania súdom prvej inštancie z hľadiska jej súladu so zásadou poctivého obchodného styku, vedie potom k záveru, že námietka premlčania bola žalovaným vznesená dôvodne. S poukazom na to nie je možné z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zistiť, či súd zamietol námietku premlčania pre jej nedôvodnosť alebo pre jej rozpor so zásadou poctivého obchodného styku, čo zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Za nelogický a nesprávny považuje aj právny názor súdov, že žalovaný mal dokazovať dohodu o splatnosti kúpnej ceny podľa zákonného ustanovenia § 450 ods. 1 Obch. zák., t. j. neexistenciu osobitnej dohody o čase splatnosti kúpnej ceny, teda negatívnu skutočnosť, čo v občianskom súdnom konaní nie je možné dokazovať. V otázke presunu dôkazného bremena na žalovaného súdy pochybili, čím založili inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

3.4. Za nesprávny dovolateľ označil aj záver súdov, že nárok žalobcu nie je premlčaný, pretože splatnosť kúpnej ceny nastala pre faktúru č. 4894/9/2009 dňa 14.09.2009 a faktúru č. 5043/9/0290 dňa 21.09.2009, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 08.08.2013, teda nárok bol uplatnený v 4 - ročnej premlčacej dobe. Súdy nesprávne právne posúdili splatnosť kúpnej ceny, keď vychádzali z toho, že splatnosť kúpnej ceny na faktúre je dohodou zmluvných strán o splatnosti kúpnej ceny. Pre posúdenie okamihu splatnosti kúpnej ceny bolo potrebné aplikovať ust. § 450 ods. 1 Obch. zák., podľa ktorého žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu, keď žalobca umožnil žalovanému nakladať s tovarom. V prípade faktúry č. 4894/9/2009 bol tovar dodaný dňa 15.05.2009 a v prípade faktúry č. 5043/9/2009 bol tovar dodaný dňa 22.05.2009, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu sa uplynutím 4-ročnej premlčacej doby dňa 15.05.2013 a dňa 22.05.2013 stal premlčaný, keďže žaloba bola súdu doručená až dňa 08.08.2013. Námietka premlčania voči nároku žalobcu bola preto vznesená dôvodne. Nesprávne právne posúdenie súdu spočíva aj v tom, že súd svoj názor v otázke splatnosti kúpnej ceny opiera o „neurčitú a nedokázanú“ obchodnú zvyklosť a dáva jej prednosť pred zákonným ustanovením Obchodného zákonníka.

3.5. Z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby NS SR rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že rozhodnutia súdov nie je možné označiť za svojvoľné a arbitrárne, pretože sú riadne odôvodnené a nijako nevybočujú z rámca ustálenej rozhodovacej praxe. Rozhodnutia nie sú v rozpore s ustálenou judikatúrou súdov, ako to tvrdí žalovaný. Práve naopak, vychádzajú z ustálenej rozhodovacej súdnej praxe, podľa ktorej dodací list je potrebné považovať za doklad preukazujúci dohodu zmluvných strán o dodaní tovaru a podmienkach jeho dodania. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil súdu nielen faktúry vystavené žalobcom v súlade s právnymi predpismi a riadne doručené žalovanému, ale aj dodacie listy obsahujúce podmienky dodania tovaru, na ktorých sa žalobca a žalovaný dohodli, a ktoré boli riadne podpísané žalobcom aj žalovaným. Dodacie listy predložené žalobcom obsahujú údaje o dodaní tovaru žalobcom žalovanému, vrátane údajov týkajúcich sa kúpnej ceny dodaného tovaru a jej splatnosti, na ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli a túto dohodu svojimi podpismi na dodacích listoch aj potvrdili. Rozhodnutia NS SR, na ktoré sa odvoláva žalovaný v dovolaní, nie je možné aplikovať na prejednávajúcu vec, pretože riešia len jednostranné vyhlásenie dodávateľa o splatnosti kúpnej ceny na faktúrach. V predmetnom konaní bol však údaj o splatnosti kúpnej ceny na faktúrach uvedený na základe dohody zmluvných strán o podmienkach dodania tovaru, ktoré boli akceptované obidvoma stranami, o čom svedčí nielen podpis žalobcu, ale aj podpis žalovaného na dodacích listoch, ktoré boli predložené súdu. Námietka žalovaného

v dovolaní, že súdy pochybili, ak presunuli dôkazné bremeno v otázke preukázania neexistencie dohody o splatnosti kúpnej ceny na žalovaného, je vytrhnutá z kontextu žalovaným namietaných rozhodnutí. Súdy poukázali aj na obchodnú zvyklosť medzi žalobcom a žalovaným, v zmysle ktorej žalobca dodával žalovanému tovar na základe jednotlivých, medzi nimi uzavretých, kúpnych zmlúv o dodávke tovaru, predmetom ktorých bol objednaný tovar za dohodnutú kúpnu cenu a za podmienok, ktoré sú uvedené v predložených dodacích listoch a faktúrach, ktoré obsahujú aj konkrétnu splatnosť kúpnej ceny, na ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli a ktorú žalovaný riadne potvrdil na dodacích listoch, predložených súdu a ktorú nikdy nenamietal. Podľa jeho názoru, dovolaním napadnuté rozhodnutie je vecne správne a nedošlo ním ani k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol.

5. K vyjadreniu žalobcu k dovolaniu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že tvrdenie žalobcu, že k zmluve medzi žalobcom a žalovaným malo dôjsť na základe dodacieho listu, žalobca doposiaľ neuvádzal a považuje ho za nové. Podľa jeho názoru, dodací list slúži len na preukázanie toho, či došlo k dodaniu tovaru, ktorý je na ňom uvedený. Pečiatka odberateľa na dodacom liste preto nemôže potvrdzovať súhlas napr. s údajom o splatnosti, či cene tovaru, pretože to nie je účelom tohto potvrdenia o dodaní tovaru. Na otázku, čo vyjadruje pečiatka odberateľa na dodacom liste a koho podpis sa nachádza na dodacom liste, žiadal vypočut' štatutárneho zástupcu žalovaného. Súd jeho návrhu nevyhovel, avšak následne od tejto pečiatky na dodacom liste odvodil oprávnenosť lehoty splatnosti tvrdenej žalobcom. Záver súdu, že opečiatkovaním dodacieho listu zamestnancom žalovaného došlo k uzavretiu dohody o splatnosti kúpnej ceny, je v zjavnom rozpore s tým, čo sa preberacou pečiatkou na dodacom liste potvrdzuje, a to je len tá skutočnosť, že tovar, uvedený na dodacom liste, bol riadne dodaný. Priznávať takejto listine väčší rozsah a väčšie právne účinky je v priamom rozpore s jej zmyslom a podstatou.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania v zmysle ust. § 470 ods. 4 CSP, po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (ust. § 424 CSP), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) najskôr skúmal to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovaného bolo podané na súde dňa 30. júna 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2, vety prvej CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2, vety prvej CSP, dovolací súd prípustnosť dovolania žalovaného posudzoval podľa procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalovaný dovolanie podal, teda ust. § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

8. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzovalo ustanovenie § 238 OSP a proti uzneseniu ustanovenie § 239 OSP. Dovolanie bolo tiež prípustné proti každému rozhodnutiu vtedy, ak v konaní došlo k závažným procesným vadám, uvedeným v ustanovení § 237 ods. 1 OSP.

9. V preskúmvanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý však nevykazuje znaky rozsudku uvedené v ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 OSP. Z uvedeného dôvodu dovolanie voči potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné.

10. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, v ktorom bol napadnutý rozsudok vydaný, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/

OSP.

10.1. Ustanovenie § 237 ods. 1 OSP pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, postihnuté niektorou z väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia, t. j. ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

10.2. Dovolateľ v dovolaní nenamietal žiadnu vadu konania majúcu za následok prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. a/ až písm. e/ a písm. g/ OSP a existenciu takejto vady nezistil z úradnej povinnosti (ex offio) ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

11. Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP z dôvodu, že postupom súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Túto vadu videl v tom, že súdy oboch inšancií vydali rozsudky, ktoré sú nedostatočne odôvodnené, arbitrárne, svojvoľné, prekvapivé, pretože sú v rozpore s ustálenou judikatúrou NS SR (R 124/1999, R 7/2014 a 1 MObd0 V/3/2011) a nepreskúmateľné.

11.1. Podľa ustálenej judikatúry NS SR, pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) OSP sa rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho subjektívnych práv a právom chránených záujmov. Zo znenia zákona „ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom“ vyplýva, že následok v podobe znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania musí byť v príčinnej súvislosti s nesprávnym procesným postupom súdu, teda s porušením procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom dáva ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ OSP do súvislosti výslovne s faktickou činnosťou súdu, a nie s rozhodnutím súdu alebo právnym posúdením veci.

11.2. Právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (viď. napr. sp. zn. II. ÚS 383/06).

11.3. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

11.4. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (viď sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A. č. 254-B, s. 49, § 30).

11.5. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvoľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

11.6. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je rámcovo upravená v ust. § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v

odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

11.7. Ustanovenie § 157 ods. 2 OSP sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 211 OSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (viď sp. zn. II. ÚS 78/05).

11.8. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súde zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neutržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, dôsledkom čoho by bolo popretie zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces.

11.9. Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 OSP platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

11.10. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia súdov oboch inštancií nie je nedostatočné, a teda nepreskúmateľné, resp. nie je arbitrárne a svojvoľné, pretože ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle ust. § 157 ods. 2 OSP. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie sú zrejme podstatné dôvody, pre ktoré súd vyhovel žalobe a žalobcovi priznal nárok na zaplatenie kúpnej ceny v sume 6.286,45 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca ako predávajúci dodával žalovanému ako kupujúcemu zdravotnícky materiál na základe obchodno-závazkového vzťahu, ktorý medzi nimi vznikol na základe kúpnej zmluvy podľa ust. § 409 a nasl. Obch. zák. Zdravotnícky materiál, zaplatenie ktorého je predmetom tohto sporu, bol dodaný žalovanému (čo nebolo sporné) na základe viacerých dodacích listov a následne vyfaktúrovaný faktúrou č. 4894/9/0290 z 15.05.2009, splatnou dňa 14.09.2009 a faktúrou č. 5043/9/0290 z 22.05.2009, splatnou dňa 21.09.2009. Splatnosť kúpnej ceny bola uvedená nielen na faktúrach, ale aj na jednotlivých dodacích listoch (ktoré sú ich súčasťou), potvrdených žalobcom a žalovaným, pričom žalovaný ju nenamietal žiadnym spôsobom pred podaním žaloby. Súd prvej inštancie ju preto považoval za dohodu o splatnosti záväzku na zaplatenie kúpnej ceny, ktorá má prednosť pred aplikáciou zákonného ustanovenia § 450 ods.1 Obch. zák., pričom v odôvodnení rozsudku uviedol dôvody pre ktoré neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 450 ods. 1 Obch. zák. Uvedený spôsob dodávania, faktúrovania a platenia tovaru súd prvej inštancie považoval aj za obchodnú zvyklosť medzi zmluvnými stranami. S poukazom na to, že splatnosť kúpnej ceny vyúčtovanej (súhrnno) faktúrou č. 4894/9/0290 nastala dňa 14.09.2009 a splatnosť kúpnej ceny vyúčtovanej (súhrnno) faktúrou č. 5043/9/0290 nastala dňa 21.09.2009 a nárok na jej zaplatenie bol uplatnený žalobou, doručenu súdu dňa 08.08.2013, súd prvej inštancie konštatoval, že bol uplatnený v rámci 4-ročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 397 Obch. zák. Z tohto dôvodu preto námietku premlčania práva na zaplatenie kúpnej ceny, uplatnenú v súdnom konaní žalovaným, nepovažoval za právne relevantnú. Okrem toho súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol dôvody, pre ktoré - vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu - dospel tiež k názoru, že uplatnenie námietky premlčania žalovaným považuje aj za rozpor s poctivým obchodným stykom. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že tento vo svojom odôvodnení uviedol skutkový a právny stav, na základe ktorého súd prvej inštancie žalobe vyhovel. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pričom konštatoval správnosť dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie. Je pravda, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je pomerne stručné, avšak odvolací súd sa v ňom zaoberal námietkami žalovaného (ako odvolateľa), ktoré boli kľúčové a rozhodujúce pre meritum veci (splatnosť kúpnej ceny a námietka premlčania práva, uplatnená v konaní žalovaným) a ktoré sú totožné s tými, ktoré žalovaný uviedol už v konaní na súde prvej

inštancie a ktoré odvolací súd považoval za nedôvodné z tých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozsudku. Takýto postup odvolaciu súdu umožňovalo ustanovenie § 219 OSP. Podľa odseku 1 citovaného ustanovenia platí, že odvolací rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Procesný postup odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku a umožňoval dovolateľovi (žalovanému) zúčastniť sa na úkonoch prvostupňového a odvolacieho súdu. Skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku okrem iného konštatoval, že žalovaným uplatnená námietka premlčania práva je - z dôvodov, ktoré uviedol - v rozpore s poctivým obchodným stykom a že splatnosť kúpnej ceny na základe faktúr predstavovala obchodnú zvyklosť medzi zmluvnými stranami, tak dovolací súd tieto (naviac) úvahy a konštatácie súdu prvej inštancie, ktoré len dopĺňali relevantné dôvody pre meritórne rozhodnutie vo veci, nepovažuje za také porušenie princípu rovnosti zbraní a princípu kontradiktórnosti konania, ktoré by malo za následok odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom. Postupom odvolacieho súdu, ale ani súdu prvej inštancie žalovanému nebola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, a teda v preskúmvanej veci nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle citovaného ustanovenia OSP.

11.11. Dovolací súd zároveň upriamuje pozornosť aj na stanovisko NS SR k výkladu ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP (jedná sa o zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR č. 2/2016 z 03.12.2015), z ktorého vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ OSP, pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa vyššie citovaného ustanovenia. Jedná sa o taký výnimočný prípad, keď ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“, prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, pretože tak, ako je už vyššie konštatované, skutkové a právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie tvoria jeden celok) nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj v článku 6 Dohovoru v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

11.12. Dovolaním žalovaného napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, avšak má charakter uznesenia a tento charakter nestráca ani vtedy, keď je subsumovaný do výrokovej časti rozsudku. Dovolanie proti uzneseniu o trovách konania je však procesne neprípustné v zmysle ust. § 239 ods. 3 OSP.

12. Dovolateľ v dovolaní ďalej namieta, že rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie považuje za prekvapivé, pretože súdy rozhodli v rozpore s rozhodnutím NS SR sp. zn. 1 MOBdo V 3/2011 a judikatúrou NS SR, uverejnenou v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR č. R 124/1999 a č. R 7/2014. Prekvapivým rozhodnutím mu tak odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP a zasiahli do jeho práva na spravodlivý proces.

12.1. Princíp právnej istoty znamená, že strany môžu predvídať obsah súdneho rozhodnutia v konkrétnej právnej veci. O nečakané (prekvapivé) rozhodnutie odvolacieho súdu ide vtedy, ak sa odvolací súd v rozhodujúcich okolnostiach odklonil od rozhodnutia súdu prvej inštancie. Práve účelom ustanovenia § 213 ods. 2 OSP bolo zabrániť vydávaniu tzv. „nepredvídateľných“ súdnych rozhodnutí. Podľa citovaného ustanovenia platilo, že v prípade, ak odvolací súd dospel k názoru, že na vec sa vzťahuje

ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Použitie citovaného ustanovenia však prichádzalo do úvahy len v prípade, ak odvolací súd mal za to, že žalovaný nárok treba posúdiť podľa iného právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, alebo síce podľa toho istého právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, ale podľa iného ustanovenia, pričom zároveň muselo ísť o „nové“ ustanovenie právneho predpisu, rozhodujúce pre meritum veci. O takýto prípad však v posudzovanej veci nešlo, pretože odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku ako vecne správny, pričom sa v celom rozsahu stotožnil nielen so skutkovým stavom, ale aj právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Rozsudok odvolacieho súdu preto nemožno považovať za prekvapivý vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie a konaniu, ktoré mu predchádzalo.

12.2. K dovolacej námietke, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s rozhodnutím NS SR sp. zn. 1 MOBdo V 3/2011 a judikatúrou NS SR č. R 124/1999 a č. R 7/2014 (pozn. dovol. súdu - uvedený judikát sa vzťahuje k správne rozhodnutiu sp. zn. 6 SžoKS 85/2006 z 23.01.2007 a jeho právna veta znie nasledovne: Prvostupňový správny orgán sa dopustí porušenia zákona o správnom konaní, keď nevyhotoví zápisnicu z pojednávania, ak sa riadne predvolaní účastníci naň nedostavia, prípadne správny orgán koná v neprítomnosti účastníka konania.) dovolací súd uvádza, že uvedené judikáty, ako aj rozhodnutie NS SR nemožno použiť na posudzovaný prípad, ktorého skutkové a právne okolnosti sú odlišné, ako v dovolateľom uvádzaných judikátoch a rozhodnutí NS SR.

12.3. Rozhodnutie 1 MOBdo V 3/2011 rieši záväzkový vzťah v medzinárodnom obchode (žalobcom je zahraničná právnická osoba) a splatnosť kúpnej ceny dodaného tovaru a premlčaciu námietku podľa čl. 58, 59 a čl. 8 Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru. Judikát č. R 124/1999 rieši situáciu, keď medzi zmluvnými stranami neexistuje dohoda o splatnosti kúpnej ceny (na rozdiel od posudzovanej veci) a v takomto prípade právo na zaplatenie kúpnej ceny môže byť vykonané prvý raz, keď predávajúci umožní kupujúcemu nakladať s tovarom alebo dokladmi umožňujúcimi kupujúcemu nakladať s tovarom. Judikát č. R 114/2014 (nesprávne uvedené č. R 7/2014) rieši záväzkový vzťah v medzinárodnom obchode a splatnosť kúpnej ceny podľa čl. 58 a 59 Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru a situáciu, keď medzi zmluvnými stranami neexistovala dohoda o splatnosti kúpnej ceny (na rozdiel od posudzovanej veci) a dodávateľ tovaru ju jednostranne určil len na faktúre, pričom to označil za obchodnú zvyklosť. Zároveň rieši aj otázku, koho povinnosťou je preukázať existenciu tvrdenej obchodnej zvyklosti, keď konštatuje, že „dôkazné bremeno, že určitá obchodná zvyklosť existuje, aký je jej obsah a že sa zachováva, postihuje stranu, ktorá sa tejto zvyklosti dovoľáva“.

12.4. V posudzovanom prípade bolo predmetom zaplatenie kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy, uzavretej medzi slovenskými podnikateľskými subjektmi podľa ust. § 409 a nasl. Obch. zák. za dodávky tovaru. Kľúčovým pre rozhodnutie v merite veci bolo posúdenie otázky splatnosti kúpnej ceny. Súd prvej inštancie konštatoval splatnosť záväzku na zaplatenie kúpnej ceny na základe dohody zmluvných strán (splatnosť kúpnej ceny bola uvedená nielen na faktúrach, ale aj jednotlivých dodacích listoch, ktoré sú jej nevyhnutnou súčasťou /ako vyplýva z obsahu faktúr/ a ktoré sú potvrdené zmluvnými stranami), ktorá má prednosť pred aplikáciou zákonného ustanovenia § 450 ods. 1 Obch. zák. a z tohto dôvodu konštatoval nemožnosť použitia uvedeného zákonného ustanovenia na prejednávany prípad. V nadväznosti na to posudzoval námietku premlčania práva, uplatnenú v spore žalovaným, pričom dospel k záveru, že námietka premlčania nie je právne relevantná a žalobcom uplatnené právo na zaplatenie kúpnej ceny je dôvodné.

12.5. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je v rozpore s dovolateľom uvedenou judikatúrou NS SR, keďže túto na posudzovaný prípad nebolo možné aplikovať a z tohto dôvodu nie je prekvapivý a nezakladá vadu konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, t. j. odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom a rovnako nepredstavuje ani porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces.

13. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní poukazoval na inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ OSP (nepreskúmateľnosť a vnútorná nekoherentnosť rozhodnutia - nie je zrejmé, z akého dôvodu bola zamietnutá námietka premlčania a nesprávne prenesenie dôkazného bremena na žalovaného v otázke preukazovania neexistencie dohody o splatnosti kúpnej ceny a preukazovania skutočnosti, že platí zákonné ust. § 450 ods. 1 Obch. zák.) a nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (splatnosť kúpnej ceny a námietka premlčania), tak k uvedenému dovolací súd uvádza, že iná vada konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ OSP a nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ OSP predstavujú síce relevantné dovolacie dôvody, ktoré je však možné úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní, avšak tieto dovolacie dôvody nezakladajú prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237, resp. § 238 OSP. Ak dovolanie nie je procesne prípustné, ako je tomu v posudzovanom prípade, dovolací súd sa nemôže zaoberať dovolateľom uplatnenými dovolacími dôvodmi v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ OSP.

14. Keďže prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

15. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý nemal úspech (ust. § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3, veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 CSP).

16. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.